

Като разгледвахъ на около, видѣхъ ладіѣтъ му доста на далеко въ морето. Но сърдцето ми беше все около корабѣтъ, защото ся надѣяхъ да намѣрѣя тамо нѣщо за прѣхранваніе поне приврѣменно.

Слѣдъ пладне, когато морето бѣше тихо, приливѣтъ ся дръпнѣ много, азъ отидохъ нѣколко лактіе на вѣтрѣ къмъ корабѣтъ. Тогазъ ми много дожалѣ, понеже видѣхъ че ако бѣхмы останѣли вѣтрѣ, щѣхмы всинца благополучно да ся избавимъ на сухо; тая жалостна мысль ма докара до таквось умиленіе, щото пролѣхъ горчивы слзы.

И понеже врѣмето бѣше много топло, съблѣкохъ ся отъ повечето си дрехы и ся вврлихъ въ морето. Като стигахъ отъ странѣтъ на корабѣтъ, помислихъ си отъ най напрѣдъ че не ще могѣ да възлѣзѣ, но като съзрѣхъ че на прѣдницѣтъ висяше крайтъ на едно вѣже уловихъ го, и като ся възмѣвахъ по него възлѣзохъ на покрывѣтъ. Корабѣтъ бѣше пострадалъ отъ бурѣтъ, и много вода бѣше налѣзло въ подницѣтъ му; но пакъ стоеше така нѣкъкъ, щото всичкій му покрывъ бѣше свободенъ отъ водѣ, и всичко що имаше въ него бѣше